

मेध्यातिथिः काण्वः। इन्द्रः। बृहती, १६-१८ गायत्री, १९ अनुष्टुप्।

वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः।

पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन्परि स्तोतार आसते ॥ ८.०३३.०१

सुतावन्तः- रसनिष्पादकाः। वयम्। आपः- प्रवणदेशमागच्छन्त्य आपः। न- इव। वृक्तबर्हिषः- कल्पितदर्भासनाः कल्पितचित्तासना वा हिंसावर्जिता वा। स्तोतारः। पवित्रस्य- पूतस्य रसस्य। प्रस्रवणेषु- प्रवाहेषु। वृत्रहन्- आवरणबाधक। त्वा- त्वाम्। परि आसते- पर्युपास्महे ॥१॥

स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः।

कदा सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः ॥ ८.०३३.०२

सुते- रसस्य। निरेके- निर्गमने। वसो- शरण्य। इन्द्र। उक्थिनः- मन्त्रविदः। त्वा- त्वाम्। स्वरन्ति- शब्दयन्ति। कदा। तृषाणः- तृष्णासम्पन्नः। सुतम्- निष्पन्नं रसं प्रति। स्वब्दीव वंसगः- शब्दयुतो वृषभ इव। ओकः- देवयजनदेशम्। आ गमः- आगच्छसि ॥२॥

कण्वेभिर्धृष्णावा धृषद्वाजं दर्षि सहस्त्रिणम्।

पिशङ्गरूपं मघवन्विचर्षणे मक्षु गोमन्तमीमहे ॥ ८.०३३.०३

कण्वेभिः- मन्त्रविद्भ्यः। धृष्णो- वृत्रधर्षणशील। धृषत्- शत्रुधर्षकम्। सहस्त्रिणम्- प्रभूतम्। वाजम्- बलम्। दर्षि- यच्छसि। मघवन्- इन्द्र। विचर्षणे- विशेषद्रष्टः। मक्षु- क्षिप्रम्। गोमन्तम्- चिद्रश्मियुक्तम्। पिशङ्गरूपम्- दीप्तम्। धनम्। ईमहे- याचामहे ॥३॥

पाहि गायान्धसो मदु इन्द्राय मेध्यातिथे।

यः सम्मिश्रो हर्योर्यः सुते सचा वज्री रथो हिरण्ययः ॥ ८.०३३.०४

मेध्यातिथे- यज्ञार्हातिथे । अन्धसः- रसस्य । मदे- हर्षे । इन्द्राय । गाय- कीर्तय । पाहि- सोमं
पिब । यः । हर्योः- प्राणाश्वयोः । संमिश्रः- रथे योजकः । सुते- निष्पन्ने रसे । सचा- सङ्गतः । वज्री-
वज्रपाणिः । हिरण्ययः- दीप्तः । रथः- सद्रंहणप्रतीको रथः । नेतेति भावः ॥४॥

यः सुषव्यः सुदक्षिण इनो यः सुक्रतुर्गृणे ।

य आकरः सहस्रा यः शतामघ इन्द्रो यः पूर्भिदारितः ॥ ८.०३३.०५

यः । सुसव्यः- शोभनसव्यबाहुः । सुदक्षिणः- शोभनदक्षिणबाहुः । इनः- ईश्वरः । सुक्रतुः-
शोभनप्रज्ञः । तम् । गृणे- स्तौमि । यः । सहस्रा- बहूनाम् । आकरः- कर्ता । शतामघः-
अनन्तधनवान् । इन्द्रः । पूर्भि- पुरभेदकः । आरितः- कर्मणि स्थिरः प्रत्यृतः स्तोमानिति
यास्कः ॥५॥

यो धृषितो योऽवृतो यो अस्ति श्मश्रुषु श्रितः ।

विभूतद्युम्नश्च्यवनः पुरुष्टुतः क्रत्वा गौरिव शाकिनः ॥ ८.०३३.०६

यः । धृषितः- शत्रुधर्षकः । अवृतः- शत्रुभिरनावृतः । यः । श्मश्रुषु- श्मश्रूपलक्षितपौरुषेषु । श्रितः ।
अस्ति- भवति । श्रयन्त्यस्मिन्निति श्मश्रुरिति सायणः । विभूतद्युम्नः- व्याप्तदीप्तिः । च्यवनः-
कम्पकः । पुरुष्टुतः- बहुधा स्तुतः । क्रत्वा- प्रज्ञया । शाकिनः- शक्तस्य यजमानस्य । गौः- ज्ञानम् ।
इव भवति ॥६॥

क ई वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।

अयं यः पुरो विभिनत्योजसा मन्दानः शिष्यन्धसः ॥ ८.०३३.०७

सुते- रसे निष्पन्ने । सचा- सङ्गतः । कः । ईम्- एतम् । वेद- जानाति । कत्- कः । पिबन्तम्-
रसमनुभवन्तं प्रति । वयः- हव्यम् । दधे- धारयति । अयम्- एषः । अन्धसः- सोमेन । मन्दानः-
हृष्टः । शिप्री- शोभनहनुयुक्तः । ओजसा- बलेन । पुरः- पुराणि बन्धनानि । विभिनन्ति ॥७॥

दाना मृगो न वारणः पुरुत्रा चरथं दधे ।

नकिंष्ट्वा नि यमदा सुते गमो महौश्वरस्योजसा ॥ ८.०३३.०८

मृगः । वारणः- गजः । दाना- मदजलानि । न- इव । पुरुत्रा- बहुषु देशेषु । चरथम्- आचरणम् ।
दधे- इन्द्रो धारयति । सुते- रसे निष्पन्ने । त्वा- त्वाम् । नकिः- न कोपि । नि यमत्- नियच्छति ।
आ गमः- आगच्छ । ओजसा- बलेन । महान् । चरसि ॥८॥

य उग्रः सन्ननिष्टृतः स्थिरो रणाय संस्कृतः ।

यदि स्तोतुर्मघवां शृणवद्धवं नेन्द्रौ योषत्या गमत् ॥ ८.०३३.०९

उग्रः- उद्गूर्णः । सन्- भवन् । अनिष्टृतः- शत्रुभिरनिस्तीर्णः । स्थिरः- दृढः । रणाय- युद्धाय ।
संस्कृतः- अलङ्कृतः । मघवा- इन्द्रः । यदि । स्तोतुः । हवम्- आह्वानम् । शृणवत्- शृणोति । तर्हि ।
इन्द्रः । न । योषति- अपगच्छति । आ गमत्- आगच्छत्येव ॥९॥

सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूतिर्नोऽवृतः । वृषा ह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ ८.०३३.१०

इत्था- इत्थम् । सत्यम् । वृषा- वर्षकः । इत्- एव । असि- भवसि । वृषजूतिः- वर्षकप्रेरकः ।
अवृतः- शत्रुभिरनावृतः । उग्रः- उद्गूर्णः । वृषा- वर्षकः । हि- खलु । शृण्विषे- श्रूयसे । परावति-
दूरे । अर्वावति- अन्तिके च । वृषः- वर्षकः । श्रुतः ॥१०॥

वृषणस्ते अभीशवो वृषा कशा हिरण्ययी । वृषा रथो मघवन्वृषणा हरी वृषा त्वं शतक्रतो ॥ ८.०३३.११

ते- तव । अभीशवः- अश्वनियामका रश्मयः । वृषणः- वर्षकाः । हिरण्ययी- हिरण्मयी । कशा ।
वृषा । मघवन्- इन्द्र । शतक्रतो- अनन्तप्रज्ञः । रथः । वृषा- वर्षकः । हरी- तवाश्वौ । वृषणा-
वर्षकौ । त्वम् । वृषा ॥११॥

वृषा सोता सुनोतु ते वृषन्नृजीपिन्ना भर । वृषा दधन्वे वृषणं नदीष्वा तुभ्यं स्थातर्हरीणाम् ॥ ८.०३३.१२

हरीणाम्- प्राणाश्वानाम् । स्थातः- अधिष्ठातः । वृषा- वर्षकः । सोता- रसनिष्पादकः । ते- तुभ्यम् ।
सुनोतु- रसं निष्पादयतु । वृषन्- वर्षक । ऋजीपिन्- ऋजुगमन । आ भर- आहर । वृषा- वर्षकः
सोता । वृषणम्- वृष्टिम् । नदीषु । तुभ्यम्- त्वदर्थम् । दधन्वे- यज्ञादिभिर्धृतवान् ॥१२॥

एन्द्र याहि पीतये मधु शविष्ठ सोम्यम्। नायमच्छा मघवा शृणवद्गिरो ब्रह्मोक्था च सुक्रतुः ॥ ८.०३३.१३
इन्द्र । शविष्ठ- बलिष्ठ । मधु सोम्यम्- मधुरं रसम् । पीतये- अनुभवितुम् । आ याहि- आगच्छ ।
अयम्- एषः । सुक्रतुः- शोभनप्रज्ञः । मघवा- इन्द्रः । गिरः- मद्वचः । ब्रह्म- मन्त्रान् । च । अच्छ-
अभिलक्ष्य । न- च । शृणवत्- शृणोति ॥१३॥

वहन्तु त्वा रथेष्ठामा हरयो रथयुजः। तिरश्चिदर्यं सर्वनानि वृत्रहन्नन्येषां या शतक्रतो ॥ ८.०३३.१४
रथेष्ठाम्- रथस्थम् । त्वा- त्वाम् । रथयुजः- रथे योजिताः । हरयः- त्वदश्वाः प्राणप्रतीकाः । आ
वहन्तु- प्रापयन्तु । शतक्रतो- अनन्तप्रज्ञ । वृत्रहन्- आवरणबाधक । या- यानि । अन्येषाम्-
विरोधिनाम् । सर्वनानि । तानि । तिरः- तिरस्कुर्वन्तः । अर्य- आर्यशीलमिन्द्रम् । आ वहन्तु ॥१४॥

अस्माकमद्यान्तमं स्तोमं धिष्व महामह।

अस्माकं ते सर्वना सन्तु शंतमा मदाय द्युक्ष सोमपाः ॥ ८.०३३.१५
महामह- महात्मन् । अस्माकम्- नः । अद्य- इदानीम् । अन्तमम्- अन्तिकम् । स्तोमम्- मन्त्रम् ।
धिष्व- धारय । द्युक्ष- दिवि स्थित चिदाकाशस्थ । सोमपाः- रसानुभवकर । ते- तुभ्यम् ।
अस्माकम्- नः । सर्वना- सम्भजनानि । मदाय- तृप्तये हर्षाय वा । शंतमा- मङ्गलकराणि । सन्तु-
भवन्तु ॥१५॥

नहि षस्तव नो मम शास्त्रे अन्यस्य रण्यति। यो अस्मान्वीर आनयत् ॥ ८.०३३.१६

यः । वीरः । अस्मान्- नः । आनयत्- प्रापयति । सः । मम वा । तव वा । अन्यस्य वा । शास्त्रे-
शासने । नहि रण्यति- न रमते । इन्द्रोऽनुशासनीयो न भवतीति भावः ॥१६॥

इन्द्रश्चिद्धा तदब्रवीत्स्त्रिया अशास्यं मनः। उतो अहं क्रतुं रघुम् ॥ ८.०३३.१७

इन्द्रः । तत् । अब्रवीत्- अवदीत् । स्त्रियाः- नार्याः । मनः- चित्तम् । अशास्यम्- शासितुमशक्यम् ।
यथा सीताया मनो रावणेन शासितुमशक्यं भवति । उत- अपि च । क्रतुम्- तस्याः प्रज्ञाम् । रघुम्-
लघ्वीं मृद्वीमनायासाम् । अह- आह । यथा सीतायाः प्रज्ञा रामेण गृहीता । यद्यपि तस्या हृदयं

प्रेममयं मृदु भवति तस्याश्चित्तं दृढं वीर्ययुक्तमिति भावः । तथापि । एतदेवाबलाया बलम् ।
नारीचित्तवदिन्द्रस्य चित्तमपि लघु चाशास्यं चेति पूर्वमन्त्रेण योजनीयम् ॥१७॥

सप्ती चिद्धा मदच्युता मिथुना वहतो रथम् । एवेद्धूर्वृष्ण उत्तरा ॥ ८.०३३.१८

मदच्युता- हर्षसावकौ । मिथुना- युगलौ । सप्ती- प्राणाश्वौ । रथम् । वहतः- प्रापयतः । एवेत्-
एवमेव । वृष्णः- वर्षकस्येन्द्रस्य रथस्य । धूः । उत्तरा- अश्वयोरुत्तरा भवति ॥१८॥

अधः पश्यस्व मोपरि संतरां पादकौ हर । मा ते कशप्लकौ दृशन्स्त्री हि ब्रह्मा बभूविथ ॥ ८.०३३.१९

अधःपश्यस्व- इतरपुरुष आगतश्चेत् अधोमुखी भव । उपरि मा पश्य - तं मा पश्येति भावः ।
पादकौ- पादौ । संतराम्- संश्लिष्टौ यथा भवति तथा । हर- आहर । ते- तव । कशप्लकौ । मा ।
दृशन्- इतरपुरुषाः पश्यन्तु । स्त्री । हि- खलु । ब्रह्मा- गर्भधारणाख्यकारणरूपेण स्थितत्वात्
ब्रह्मधर्मिणी वा प्रकृतिधर्मिणी वा हिरण्यगर्भधर्मिणी वा ब्रह्मकोशभूतेन्द्रसमा वा श्रुतिसम्पन्ना वा ।
बभूविथ- अभवः ॥१९॥